

Beslutningsforslag nr. **B 68**

Folketinget 2012-13

Fremsat den 22. februar 2013 af Stine Brix (EL), Finn Sørensen (EL) og Pernille Skipper (EL)

Forslag til folketingsbeslutning om opsættende virkning i en række sager for borgere med handicap

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte de fornødne lovforslag eller foretage de nødvendige ændringer af administrative forskrifter med det formål, at klager over en kommunes frakendelse eller forringelse af tidligere tildelt hjælp

efter serviceloven til borgere med handicap får opsættende virkning. En konkret inddragelse eller forringelse af hjælpen må herefter først træde i kraft, når der foreligger en endelig afgørelse i klagesystemet.

Bemærkninger til forslaget

Som det er i dag, kan borgere med handicap klage, hvis kommunen fratager eller forringer den hjælp, de modtager fra kommunen. Hjælp, som typisk har afgørende betydning i hverdagen, f.eks. hjælp til personlig pleje, til ledsagelse uden for hjemmet, særlige botilbud eller konkrete hjælpemidler. Forringelserne træder imidlertid i kraft, også selvom borgeren klager over afgørelsen. Indtil borgeren evt. får medhold i sin klage og kommunen får besluttet sig for at efterleve afgørelsen, må borgeren altså klare sig uden hjælp og støtte, og denne periode kan sagtens strække sig i et år eller længere.

En række handicaporganisationer, herunder Muskelsvindfonden, Danske Handicaporganisationer og Det Centrale Handicapråd, har gentagne gange påpeget det problematiske i denne procedure.

For det første falder hverdagen fra hinanden for de borgere, der i en periode uretmæssigt må undvære eksempelvis en handicaphjælper. Det kan gå ud over jobsituation, familieliv og slide hårdt psykisk – forhold, der ikke nødvendigvis kan rettes op på igen bagefter.

For det andet giver proceduren kommunerne et økonomisk incitament til at fratage eller forringe hjælpen til borgere med handicap, også når det er i åbenlys strid med loven. Under klageforløbet, hvor borgeren må klare sig med forringet hjælp, opnår kommunen en besparelse. Jo længere sagsbehandlingstid, desto større besparelse, hvilket også får kommunerne til at trække sagerne i langdrag. Denne økonomiske gevinst får kommunen lov til at beholde, også selv om borgeren får medhold i sin klage. (Det Centrale Handicapråd påpeger dette i Politiken den 22. november 2012 i artiklen: »Ulovlige afgørelser skal ramme kommunekassen«).

Dertil kommer de økonomiske gevinster, der følger af, at mange borgere med handicap hverken har sociale eller juridiske ressourcer til at klage, selv om der er tale om ulovlige frakendelser eller forringelser af hjælp (se Muskelsvindfondens henvendelse til Socialudvalget den 14. november 2012, jf. SOU alm. del – bilag 69 2012-13).

En tiltagende mængde dokumentation antyder, at denne praksis med at frakende hjælp i strid med loven for at spare penge bliver stadig mere udbredt i kommunalt regi. Ankestatistikken fra de sociale nævn viser, at nævnene omgør kommunernes afgørelser i knap 30 pct. af sagerne (Ankesty-

relsens Ankestatistik 2011). Kommunerne vedstår åbent, at de afprøver servicelovens grænser for at stadfæste et minimumsniveau for den kommunale service på handicapområdet. Statsforvaltningen påpeger, at dette er på kant med loven, idet prøvesager kun bør have »den sjældne undtagelses karakter«, og at hjælpen til borgerne kun bør indskrænkes, når kommunen med stor sandsynlighed anser afslaget for at ligge inden for de juridiske rammer (se Politiken den 22. november 2012 i artiklen: »Ulovlige afgørelser skal ramme kommunekassen«).

Formålet med dette beslutningsforslag er at dæmme op for denne tendens.

Enhedslisten ønsker at ændre loven, så klagesager over frakendelse eller forringelse af hjælp til borgere med handicap får opsættende virkning. Forslaget løser flere problemer på én gang:

- Kommunernes økonomiske incitament til at frakende eller forringe hjælp i strid med loven forsvinder, idet de fremover ikke vil kunne opnå en besparelse, mens en klagesag pågår.
- Kommunernes udbredte praksis med at føre sociale klagesager for at fastslå minimumsstandarder vil blive bremsset.
- Kommunerne får incitament til at behandle klagesager hurtigere, idet der ikke længere opnås en besparelse under sagsbehandlingsforløbet.
- Den sociale retssikkerhed for borgere med handicap vil blive skærpet, så hovedvægten kommer på netop social retssikkerhed frem for på det kommunale systems mulighed for budgetstyring.
- Borgere med handicap vil ikke længere risikere, at deres liv uretmæssigt falder fuldstændig fra hinanden, mens de venter på at få medhold i en klage.

Enhedslisten ønsker at præcisere, at forslaget ikke er møntet på kontantydelse såsom § 100-merudgifter, men alene på forringelser af konkret hjælp, herunder hjælpemidler, hjælperordning, botilbud eller støtte til handicapbil. Her taler vi om hjælp, der er afgørende for den enkelte borgers livskvalitet i hverdagen, og derfor kan det ikke uden videre lade sig gøre at kompensere for borgerens tab, hvis denne senere får medhold i en klagesag – derfor behovet for opsættende virkning.

Skriftlig fremsættelse

Stine Brix (EL)::

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om opsættende virkning i en række sager for borgere med handicap.

(Beslutningsforslag nr. B 68)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.